

Đuro Latković, rođen je 1963. godine u Kotoru. Djetinjstvo i mladost proveo je u Tivtu. Diplomirao je i specijalizirao pedijatriju na Medicinskom fakultetu u Beogradu. Početkom 90-ih godina dolazi na Cetinje, rodno mjesto svojih roditelja, gdje i danas radi kao ljekar – pedijatar u bolnici Danilo I.

Porodica u kojoj je odrastao i porodica koju je gradio skoro tri decenije sa suprugom i troje djece, njegova su životna priča i neiscrpan izvor stvaralačke energije. Na likovni izraz Đura Latkovića uticala su i dva grada u kojima je stasavao i formirao se kao ličnost, Tivat u kojem je rastao uz miris mora i iskonsku ljepotu maslina i Cetinje koje ga je osvojilo svojom duhovnošću i toplinom kamena pastelnih boja.

Izložbu Sjećanja posvetio je njemu dragim osobama kojih, nažalost, više nema, a ipak su prisutne i uvijek su negdje u njegovim mislima i djelima.

Pored slikarstva piše i poeziju.

Sjeta, ulje na platnu, 30x30 cm, 2007.

*I dok je neba na horizontu što seže,
pjesama što ranjene duše liječe,
vjetra s planine, što uvelo lišće nosi,
talasa morskog, što kopnu prkosi,
tvoje će gordo srce kucati mojim,
dok i moje ne bude kucalo žilama novim,
i tako u beskraj, beskraj, vremena novih*

Sjećanje, ulje na platnu, 45x70 cm, 2006.

Plavi akt, kombinovana tehnika, 60x80 cm

Izazov, ulje na platnu, 40x60 cm, 2004.

IZLOŽBA SLIKA
ĐURA LATKOVIĆA
SJEĆANJA

Svjetlost, ulje na platnu, 26x48 cm, 2013.

Izložbu će otvoriti
Ljiljana Zeković, istoričarka umjetnosti

U programu učestvuju
Ivana Kusovac, klavir
Aleksandar Radulović, glumac

Matica crnogorska Ogranak Cetinje
Njegoševa ulica br. 100
četvrtak, 28. jul 2016. godine u 20 h

Đuro Latković – Sjećanja

Divan je osjećaj kada upoznate kreativnu osobu čiji je život satkan od najtananijih altruističkih i humanih vrijednosti. Osobu koja uspijeva da pronikne u tajne svoje duše i projektuje je u svijet sazdan od ljepote, duhovnosti i emotivne topline. Ne govorim o iluziji ili opsjeni, već o određenoj personalnosti, pedijatru po profesionalnom opredjeljenju, pjesniku koji se povremeno vine u parnasovske prostore i slikaru autodidakti Đuru Latkoviću. Ovaj diskurs biće posvećen njegovom slikarstvu i izložbi Sjećanja. Obično priča o likovnim stvaraocima počinje konstatacijom još od ranog djetinjstva on je pokazivao naklonost ka slikanju..., što u ovom slučaju nije floskula već se zasniva na činjeničnom stanju, o čemu svjedoče zrelost i likovni kvaliteti predstavljenih radova. Iako je kist i pero podredio stetoskopu, on nije prestajao da se bavi umjetničkim stvaralaštvom koje ne možemo smatrati samo hobiem već paralelnom djelatnošću sa profesionalnom, a koju nikada nije napustio i zanemario.

Izložba Sjećanja zasniva se na intimnim, sentimentalnim, nostalgичnim osjećanjima i sjećanjima umjetnika koja je ovaplotio likovnim djelima prezentovanim na Cetinju, kolijevci svojih predaka i svog djetinjstva. Ako govorimo o slikarima autodidaktima, podsjetimo se da su mnogi od njih otvorili nove stranice u svjetskoj istoriji umjetnosti, zato njihovom stvaralaštvu treba prići s respektom i uvažavanjem ako oni to zaslužuju, a to svakako zavređuje Đuro Latković čije je lirsko i intimističko djelo mnogo više od spontanosti i instinkta. Ono je izraz meditativnog pristupa motivu preko kojeg svijet svojih snova i perceptivnih doživljaja prenosi u slikarski jezik koji se, zavisno od sadržaja, mijenjao od realnog prosedea suptilnih tonskih i valerskih orkestracija, stišane ekspresije do strogih formi na kojima je istaknut grafizam; od predmetnih sadržaja prirode i urbanih miljea, do portreta i aktova. To su slike urađene uglavnom uljanom tehnikom, ikone i nekoliko akvarela i crteža tušem.

Dva grada za koje je vezan Đurov životni put, Tivat i Cetinje, bili su njegova inspiracija. Umjesto panoramskih vizura on predstavlja detalje iz prirode – raskošnu i svjetlošću ispunjenu maslinu primorskog miljea i intimne kutke kontinentalnog grada koji odiše patinom historijskog trajanja.

Posebne cjeline i njegove omiljene tematske preokupacije obuhvataju radovi posvećeni ženskom aktu i portretu. Ima nečeg iskonskog i misterioznog u njegovim aktovima naslikanim kao najfinije arabeske. Oni variraju od akta savijenog poput fetusa koji simbolizuje stvaranje života, do formi znakovne tajanstvenosti i lirske razigranosti.

Đurovi portreti otkrivaju magiju i transformaciju žene kroz vrijeme. U njegovoj galeriji likova nalazimo svetice (na ikonama), renesansne dame, savremene žene koje realizuje kao suptilne pojave ili fetiše novog doba – pop artistske konotacije. Ono što povezuje većinu portreta je određeni tip žene modiljanijevskog dugog vrata i prefinjenih, svedenih crta lica, koja se pojavljuje kao vizija iz nekog imaginarnog prostora.

Na kraju bih postavila pitanja. Gdje je Đuro Latković bio do sada? Zašto je svoje slikarstvo zatvorio u hermetizovan svet intime? Zar ljepotu koju je stvarao daleko od očiju javnosti nije poželio da podjeli sa drugima? Nadam se da će se ovom izložbom nešto promijeniti i da ćemo češće uživati u slikarskim ostvarenjima Đura Latkovića.

Ljiljana Zeković

istoričarka umjetnosti

Tišina, ulje na platnu, 30x45 cm, 2002.

Maslina, ulje na platnu, 26x48 cm, 2013.